

Nr 133

Av herr Larsson i Hedenäset m. fl., om ökning av statsbidraget till kostnader för barntillägg vid den obligatoriska sjukförsäkringen.

Till den år 1953 av riksdagen beslutade obligatoriska sjukförsäkringen utgår statsbidrag för olika avsnitt efter varierande procentsatser. För barn-tillägg utgår sålunda ett bidrag, som utgör 75 procent av totalkostnaderna. Lokalsjukkassorna utbetalar vid familjeförsörjares sjukdom barntillägg med lägst en och högst tre kronor per minderårigt barn och har sedan att söka statsbidrag å det utbetalade totalbeloppet.

Man torde väl kunna förutsätta, att risken för överförsäkring och missbruk var ett återhållande moment, då det vid sjukförsäkringens genomförande gällde att fastställa grunderna för statens bidrag till kostnaderna. Gent emot denna huvudprincip kan inga invändningar resas. Det är dock uppenbart, att det i fråga om barntilläggen icke finns någon anledning att befara, att missbruk skall förekomma. Bestämmelserna rörande barntilläggen måste därför betraktas som alltför hårda, såvida man icke utgått från att en strängare värdering av sjukdomsindikationerna skulle tillämpas i fråga om föräldrar till minderåriga barn än i fråga om ensamstående, vilket måste vara en orimlighet.

Mellan olika delar av vårt land råder betydande variationer i fråga om antalet barn i familjerna. Med nu gällande bestämmelser i fråga om barntillägg kommer dessa variationer att slå igenom i sjukförsäkringsavgifterna. I bygder med ett större antal barn per sjukkassemedlem leder detta till i genomsnitt ökade kostnader för sjukförsäkringen. Man torde dock kunna ifrågasätta, om icke dessa kostnader för barntilläggen borde solidariskt gäldas lika för hela landet, detta så mycket mera som antalet barn per familj i regel är större på landsbygden än i städerna och landsbygden i fortsättningen liksom hittills får förutsättas i stor utsträckning förlora de uppväxande unga, så fort de nått produktiv ålder.

Ur dessa synpunkter synes det oss välbetänkt och rättvist med den ändringen i fråga om statsbidragen till den obligatoriska sjukförsäkringen, att kostnaden för barntillägg måtte ersättas med statsbidrag till 100 procent och sålunda helt täckas på detta sätt. Av statsverkspropositionen, femte huvudtiteln, punkt 99, framgår, att den sammanlagda kostnaden för barntillägg under budgetåret 1956/57 beräknas till 15,9 miljoner kronor, varå beräknas statsbidrag med cirka 12 miljoner kronor. Den sammanlagda mer-

kostnaden för den av oss ifrågasatta höjningen av statsbidragsprocenten skulle sålunda begränsas till cirka fyra miljoner kronor. Då i statsverkspropositionen föreslås att anslag för bidrag till sjukkassor, som ligger 20 miljoner kronor över vad riksförsäkringsanstalten beräknat som erforderligt, vill det jämväl synas, som om denna ändring i statsbidragsbestämmelserna för den obligatoriska sjukförsäkringen väl skulle kunna företas utan att någon uppräknings av ifrågavarande anslag behöver ske.

Med stöd av det sålunda anförda får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i statsbidragsbestämmelserna för den obligatoriska sjukförsäkringen, att statsbidraget till kostnaden för barntillägg utgår med 100 procent, samt

att förslag till härför erforderliga ändringar i gällande författningstext måtte utarbetas av vederbörande utskott.

Stockholm den 24 januari 1956.

Harald Larsson
i Hedenäset

C. O. Carlsson
i Bakeröd

F. Norén
i Mullsjö